

In memoriam

Filip Šćepanović
dipl. inž. šumarstva

Desetog januara 2001. godine, poslije teške bolesti, preminuo je naš uvaženi kolega Filip Šćepanović.

Pokojni Filip rođen je 2. juna 1933. godine u Donjem Zagarču kod Danilovgrada u uglednoj porodici Sima Milovanova Šćepanovića.

Nakon završene polumature u Danilovgradu upisao je srednju šumarsku školu u Splitu i završio je u redovnom roku 1953. godine.

U želji da upotpuni svoje znanje upisao se na Šumarski fakultet u Sarajevu školske 1959/60. na kom je sa uspjehom diplomirao početkom 1964. godine. Neposredno po diplomiranju zaposlio se u Republičkom centru za unapređivanje šumarstva na poslovima sjemenarstva i uzgoja šuma. Usljed nedostatka sredstava, 1966. godine Centar je ukinut, zbog čega Filip nastavlja rad u Poslovnom udruženju šumarstva i drvne industrije, koje se nakon reorganizacije šumarstva uključuje u SOUR ŠIK "Crna Gora". Od 1990. godine formiranjem JP "Crna Gora šume" Filip nastavlja rad u tom preduzeću, odakle je 1992. godine otišao u penziju.

Tokom službovanja pokojni Filip je radio na različitim poslovima iz šumarske struke, gdje je dao značajan doprinos na uzgoju šuma, projektovanju šumskih puteva, praćenju i analizama gazdovanja šumama u Crnoj Gori i dr. Značajno je njegovo angažovanje na izvođenju goranskih akcija na

pošumljavanju Lovćena i drugih goleti, što je radio sa velikim entuzijazmom i ljubavlju koju je stekao u đачкм danima.

Pokojni Filip je bio veliki pobornik zaštite šuma od svih negativnih uticaja, stalno ukazujući na neophodnost racionalnog korišćenja, očuvanja šumskog fonda i podizanja novih šuma.

Filip se čitavog života zalagao za ono što je bilo društveno korisno, pošteno i ljudski ispravno.

Za sve što je učinio na afirmaciji šumarske struke, neka mu je vječna slava i hvala.

Ljubomir Fatić, dipl. inž. šumarstva

In memoriam

Vojslav S. Mijušković
dipl. inž. agronomije

U Podgorici je 29. avgusta 2001. umro Vojslav-Vojo Simov Mijušković, jedan od doajena crnogorske poljoprivredne struke.

Pokojni Vojo rođen je 10. marta 1922. godine u selu Kunak, opština Nikšić, u porodici poznatoj po znamenitim osobinama - čojstvu, junaštvu, pregalaštvu, plemenitošću i drugim ljudskim vrlinama, koje krase one ponajbolje.

Vojo nije pokorio svoje pretke, već je na tu dobru tradiciju nadogradio sebe obrazovanjem, kulturom i drugim kataakteristikama svojstvenim savremenom čovjeku i njegovom poimanju života i rada. Posebno je iskazivao visoke radne i intelektualne osobine i veoma korektan odnos prema ljudima, saradnicima na svim radnim mjestima, naročito u vrijeme kad se nalazio na rukovodećim funkcijama.

Osnovu školu i gimnazijsku maturu Vojo je završio 1941. godine u Nikšiću. Diplomirao je na Poljoprivrednom fakultetu (agroekonomska grupa) 1949. u Beogradu. Na specijalizaciji o radu savjetodavne službe u poljoprivredi, boravio je u Holadnji i SAD.

U toku radnog perioda službovao je kao: referent u Planskoj komisiji Srbije, Beograd (1949-1951), direktor P.D. "Kapino Polje" - Nikšić (1951-1952), direktor P.D. "Kruševac" - Titograd (1952-1956), sekretar Poljoprivredno-šumarske komore Crne Gore (1956-1963), zamjenik generalnog direktora PIK "13. jul" - Titograd (1963-1965), sekretar Privredne komore Crne

Gore (1965-1973), sekretar Privrednog vijeća Skupštine SR Crne Gore (1973-1974), sekretar Vijeća udruženog rada Skupštine Crne Gore (1974-1982), podsekretar u Službi Skupštine SR Crne Gore (1982-1986), nakon čega odlazi u penziju.

Vojo je imao i brojne i značajne društvene i političke funkcije. Pored ostalog bio je: član Upravnog odbora Jugoslovenske poljoprivredne banke, član Upravnog odbora Glavnog zadružnog saveza Crne Gore, član Komisije za selo CK SK CG, član Komisije za spoljnopolitičku i ekonomsku saradnju Skupštine SRCG, član Skupštine Republičke zajednice obrazovanja, član Savjeta Tehničkog fakulteta, član Nacionalne delegacije za naučno-tehničku saradnju SFRJ-SEV.

Radeći u poljoprivrednim radnim organizacijama u teškim godinama poslije rata, Vojo je ispoljio veliku sposobnost u organizovanju i unapređenju poljoprivrede. Čovjek čvrstog karaktera, human i dostojanstven, sve je radio sa puno takta, promišljeno, obezbjeđujući ostvarenje zadataka koji najčešće nijesu bili ni laki ni bezbolni, ostajući pri tome voljeni i poštovan od običnog radnika pa do kolega sa kojima je saradivao.

Zapažen kao stručan inženjer i poznavalac i šire problematike, Vojo je kasnije određivan na rad u Poljoprivrednoj, a potom i u Privrednoj komori Crne Gore, i u odgovarajuća tijela Skupštine Crne Gore. Svuda je ispoljio osobine dobrog organizatora, a u isto vrijeme i hrabrog, pravičnog i neposrednog čovjeka.

Vojo Mijušković je jedan od osnivača časopisa "Naša poljoprivreda" (kasnije: "Poljoprivreda i šumarstvo") i njegov prvi odgovorni urednik. U tom svojstvu starao se da okupi što veći broj saradnika, da časopis prati tekuću problematiku, ali i da ukazuje na savremena dostignuća u poljoprivrednoj nauci i praksi.

Skoro 10 godina radio sam u istoj instituciji sa Vojom Mijuškovićem. Saradivali smo na najvišem ljudskom nivou ne miješajući nikad prijateljstvo koje je bilo među nama sa službenim poslovima. Ostaje mi, stoga, zahvalnost, poštovanje i drage uspomene na zajednički rad i prijateljstvo sa Vojom Mijuškovićem.

Svojom neposrednošću, blagom riječju i prirodnošću u odnosu sa ljudima, Vojo Mijušković je stekao i održao brojna poznanstva i prijateljstva širom Crne Gore. Zato njegovu smrt žale svi oni koji su imali sreću da se sa njim druže i saraduju.

Žarko Kalezić